

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221202253
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221202253.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: S. S., nar. XX. M. XXXX, trvalý pobyt C. XXXXX/XC, C. - H. Z., zastúpeného: Advokátska kancelária Jakubčová a partneri, s.r.o., Rajsá 7687/7, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 046 594, proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenej: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., P. O. Hviezdoslavova 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, 2/ LICITOR group, a.s., Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 36 421 561, zastúpenej: TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 47 239 000, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a o určenie neexistencie záložného práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. decembra 2021 č. k. 20Csp/51/2021-136, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolacie konanie o odvolaní žalobcu **z a s t a v u j e**.

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov konania vo výške 226,78 eur prostredníctvom advokátskej kancelárie AK JUDr. Marek Hic, s.r.o. (III.) **r u š í a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Žalovanej 1/ sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania o odvolaní žalobcu a žalovaná 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania o odvolaní žalobcu v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a o určenie neexistencie záložného práva k nehnuteľnosti (I.); žalovaným 1/, 2/ bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v pomere 100% (II.); žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov konania vo výške 226,78 eur prostredníctvom advokátskej kancelárie AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., P. O. Hviezdoslavova 10625/23B, Martin (III.); žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov konania vo výške 226,78 eur prostredníctvom advokátskej kancelárie TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., Sládkovičova 6, Žilina. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 144, § 145 ods. 1 a § 256 ods. 1 a článkom 17 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil späťvzatím žaloby žalobcom, ktorou sa domáhal voči žalovaným určenia neplatnosti zmluvy o úvere, ako i určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a určenia neexistencie záložného práva k nehnuteľnosti, doručenou súdu prvej inštancie 10. júna 2021, v celom rozsahu, podaním na súde prvej inštancie 15. decembra 2021, v dôsledku čoho súd prvej inštancie konanie zastavil. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie vychádzal zo zásady zavinenia, zmyslom ktorej je sankčná náhrada trov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zaviniel (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09, rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/4/2010). V posudzovanej veci zaviniel zastavenie žalobca, ktorý vzal žalobu späť v celom rozsahu, bez udania dôvodu. Z dôvodu procesnej ekonómie s

poukazom na článok 17 základných princípov CSP súd prvej inštancie uviedol, že rozhodol súčasne aj o výške náhrady trov konania, vyjadrenej sumou 226,78 eur (1 úkon právnej služby 83,62 eur, prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie žalovanej 1/ k žalobe zo dňa 31.8.2021, vyjadrenie žalovanej 2/ k žalobe zo dňa 2.9.2021 vo výške 83,62 eur, paušálna náhrada hotových výdavkov za každý úkon vo výške 10,87 eur, spolu 188,98 eur, DPH 20%, t. j. 37,80 eur). Z dôvodu, že v konaní boli žalované 1/, 2/ zastúpené právnymi zástupcami, prijímateľom náhrady trov konania bol ich právny zástupca (§ 263 ods. 1 CSP).

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil existenciou vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Hoci súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca podaním osobne na síde dňa 15. decembra 2021 vzal v celom rozsahu žalobu späť, vzhľadom na naliehavý právny záujem v predmetnej veci, je nevyhnutné riešiť vec súdnou cestou. Žalobca poukázal na čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP, preto je nutné z dôvodu právnej istoty vec náležite prejednať. Súd prvej inštancie tak nedostatočne vyhodnotil dôležitosť predmetnej veci. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva spravodlivosť má byť nielen vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že je vykonávaná. Žalobca nesúhlasil, aby bol zaviazaný ako spotrebiteľ na náhradu trov konania, pretože podanou žalobou bránil svoje práva, ktoré boli porušené žalovanými, ktorá skutočnosť mu nemôže byť na ťarchu. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 577/2018 účastník konania, ktorý svojim protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne ponese sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti.

3. Podaním zo dňa 16.2.2022 žalobca vzal odvolanie späť v celom rozsahu, s návrhom, aby žiadnemu z účastníkov nebol priznaný nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaná 2/ vyjadrila súhlas so späťvzatím odvolania.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov konania vo výške 226,78 eur prostredníctvom advokátskej kancelárie AK JUDr. Marek Hic, s.r.o. (III.), podala včas odvolanie žalovaná 1/, navrhujúc jeho zmenu uložením povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov v celkovej výške 4.866,29 eur, na účet právnej zástupkyne žalovanej 1/. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne i skutkovo posúdil vec, jeho postupom došlo k zásahu do základných práv garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami, do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, do základného práva garantovaného čl. 20 Ústavy, do základného práva podnikat', pričom postup súdu prvej inštancie, ako i jeho rozhodnutie, je v rozpore s ústavnými normami. Totožná vec bola už riešená Okresným súdom Skalica v konaní sp. zn. 7Cb/63/2016, v ktorom bola úspešná žalovaná 1/, pričom v časti rozhodovania o nároku na náhradu trov konania bolo vychádzané, pri určení tarifnej hodnoty, z hodnoty záložného práva. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca ústavnú sťažnosť, ktorá bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 604/2018). Je neakceptovateľné, aby v právnom štáte sa v skutkovo a právne totožných prípadoch posudzovala rovnaká otázka diametrálne odlišne. Žalobca namietal tiež nedostatočné a arbitrárne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z uvedeného je zrejmé, že proces rozhodovania o náhrade trov konania je dvojkrovový, pričom primárne súd prostredníctvom sudcu právoplatne rozhodne o existencii nároku (§ 262 ods. 1 CSP). Po právoplatnosti uvedeného rozhodnutia, prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka, rozhodne o výške tohto nároku (§ 262 ods. 2 CSP). Je tak vylúčené aby o podstate nároku aj o jeho výške mohlo byť rozhodované v jednom uznesení (pretože by sa rozhodovalo o výške nároku bez toho, aby rozhodnutie o jeho priznaní bolo právoplatné). Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. preto trpí zásadnou vadou zmätočnosti. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenia vyhlášky (vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady oficiality. Skutočnosť, že predmetom sporu boli tri uplatňované nároky, súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nezohľadnil, ako ani ustanovenie § 13 ods. 3 vyhlášky neaplikoval, ani sa s uvedeným v odôvodnení nevysporiadal. Pri troch alebo viacerých predmetoch je nevyhnutné stanoviť aká je výška tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou. Z gramatického, logického a systematického výkladu dotknutých ustanovení vyhlášky možno

vyvodiť záver, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom sporu, peniazmi oceníteľné, potom sa táto čiastka považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci. Nie je možné vychádzať z názoru, že daná situácia nie je právnom regulovaná a že vždy, keď je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny. Predmetom konania bolo určenie neexistencie práva žalovanej vo vzťahu k zapísanému záložnému právu, ktorým bolo zabezpečené splnenie v zmluve špecifikovaných pohľadávok (plynúcich zo zmluvy o úvere zo dňa 4.4.2017, uzavretej medzi záložným veriteľom a Patrikom Petrášom ako dlžníkom, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške istiny 395.000,- eur). Uvedená suma je potom minimálnou hodnotou (cenou) záložného práva, resp. jeho predmetu. Predmetom s najvyššou tarifnou hodnotou je určenie neexistencie záložného práva a tarifná odmena za jeden úkon je stanovená v súlade s § 10 ods. 1, 2 vyhlášky, cena práva 395.000,- eur, jeden úkon 1.210,05 eur a DPH. Tarifná hodnota podľa § 10, § 11 ods. 1 písm. a/ a § 13 ods. 3 vyhlášky, pre tri predmety konania, predmet s najvyššou tarifnou hodnotou (určenie, že záložné právo nie je) a jedna tretina z ďalšieho predmetu, teda že záložná zmluva je neplatná a jedna tretina z predmetu, že úverová zmluva je neplatná, t. j. jeden úkon 2.420,10 eur vrátane DPH. Náhrada prislúcha za úkon právnej pomoci prevzatie a príprava veci a písomné vyjadrenie k žalobe z 31.8.2021, pričom žalovaná 1/ si uplatňuje aj režijný paušál 2 x 10,87 eur a DPH, teda 26,09 eur. Celková výška náhrady trov konania predstavovala sumu 4.866,29 eur. Ak by sa súd nestotožnil s názorom, že ide o predmet peniazmi oceníteľný, tarifná hodnota by bola určená v súlade s § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky a v takom prípade by trovy právneho zastúpenia boli v celkovej výške 3.064,01 eur. Žalovaná 1/ navrhla, aby bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu na náhradu trov akéhokoľvek plateného súdneho poplatku v konaní. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu SR a procesné zásady. Zdôraznila, že ak sudca súdu prvej inštancie atrahoval právomoc, ktorá patrí podľa zákona vyššiemu súdnemu úradníkovi a pripustil odvolanie, je v súlade ústavnokonformným výkladom, ak odvolací súd opravný prostriedok meritórne prejedná, čím dôjde k zachovaniu predpokladanej dvojinstančnosti. Žalovaná 1/ poukázala i na ustanovenia Charty základných práv Európskej únie.

6. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie žalovanej 1/ a odvolanie žalobcu boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. a/, m/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že vo vzťahu k odvolaniu žalobcu je daný zákonný dôvod pre zastavenie odvolacieho konania a odvolanie žalovanej 1/ bolo dôvodné.

7. Podľa § 369 ods. 1, 3 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

8. Ak žalobca vzal späť odvolanie ešte pred pristúpením odvolacieho súdu k vecnému zaobreraniu sa takýmto podaním, odvolací súd rozhodol o zastavení odvolacieho konania bez pojednávania, keďže tu nešlo o vec samú, ani o žiaden zákonom stanovený prípad pojednania veci na pojednávani.

9. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu žaloby žalobcom už došlo v konaní pred súdom prvej inštancie a vychádzajúc z označenia podania žalobcu v priebehu odvolacieho konania (späťvzatie odvolania), podanie žalobcu bolo posúdené podľa obsahu ako späťvzatie odvolania.

10. V prípade späťvzatia odvolania právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, v časti o zastavení konania, nastane ako keby k podaniu odvolania nedošlo (§ 369 ods. 2 veta prvá CSP).

11. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Citované zákonné ustanovenie je vyjadrením dvojfázového rozhodovania o náhrade trov konania súdom prvej inštancie. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, avšak o samotnej výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne

až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Podľa § 357 písm. m/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Odvolanie proti rozhodnutiu o výške náhrady trov konania nie je prípustné (prípustná je len sťažnosť, ktorá nemá devolutívny účinok).

14. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie absentuje zdôvodnenie dvojfázového rozhodovania o náhrade trov konania (podľa § 262 ods. 1, 2 CSP), ako aj vo výroku (jedného uznesenia) vyjadreného duplicitného rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania (okrem výroku II. napadnutého rozhodnutia, o nároku na náhradu trov bolo rozhodnuté aj vo výroku III., spolu s vyčíslenou výškou náhrady trov konania, keďže výrok III. neobsahoval len určenie výšky náhrady trov konania).

15. Nepreskúmateľný a zmätočný bol s tým spojený záver súdu prvej inštancie, poukazujúci na „procesnú ekonómiu“ (s odkazom na čl. 17 základných zásad CSP), bez argumentačného základu aplikácie zákonných pravidiel, výslovne a jednoznačne regulujúcich rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania a rozhodovanie o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 1, 2 CSP.

16. Odvolacia námietka žalovanej 1/ poukazujúca na zmätočnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie bola preto opodstatnená.

17. O nepreskúmateľné rozhodnutie ide vtedy, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi zisteniami a úvahami súdu na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ako tomu bolo v danom prípade). V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

18. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (porov. sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

19. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 220 CSP pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore aj úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

20. Iba odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky je preskúmateľné a stranám umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov.

21. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanej veci nezodpovedá, v časti o náhrade trov konania týkajúcej sa výroku III. napadnutého uznesenia, vyššie uvedeným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

22. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd preto zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov konania vo výške 226,78 eur prostredníctvom advokátskej kancelárie AK JUDr. Marek Hic, s.r.o. (III.) a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré nenahrádza prvoinštančné konanie.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách pokynov odvolacieho súdu, postupovať podľa jednoznačnej a výslovnej právnej úpravy, regulujúcej dvojfázové rozhodovanie o náhrade trov konania, vrátane rešpektovania funkčnej príslušnosti (podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník).

24. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s procesnými pravidlami a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

25. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

26. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. O trovách odvolacieho konania o odvolaní žalobcu proti výroku o zastavení konania, odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1, § 396 ods. 1, § 256 CSP, keďže žalobca procesne zaviniť zastavenie odvolacieho konania, späťvzatím odvolania (bez uvedenia dôvodu), žalovanej 1/ a žalovanej 2/ vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná 2/ má preto voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania o odvolaní žalobcu v plnom rozsahu. Pre žalobcom navrhované rozhodnutie o trovách konania neboli tvrdené žiadne relevantne skutočnosti, ktoré nevyplývali ani z obsahu spisu.

29. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva (porov. Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018). Žalovanej 1/, ktorej v odvolacom konaní o odvolaní žalobcu trovy konania nevznikli, ako ani si ich neuplatnila, náhrada trov odvolacieho konania o odvolaní žalobcu nebola priznaná.

30. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.